

OE N I P O N S

FINIS NIPONTVS, Germanicè *Innsbruck* / oppidum Comitatus Tirolensis, perquam eleganti & vetusta structura excellens, Oeno flumine irriguum, in quo Camera & parlamentum est eius ditionis, quo omnes, aliorum iudiciorum appellationes diriguntur, sedem etiam & aulam eius regionis principes sibi delegerunt, nec immerito. Si etenim vicini fertilitatem soli, omne frumenti genus, & præcellentis vini copiam, magna ex se vbertate fundentis consideres, si nobilitata pascuis, & irrigata fontium perennitate arua, si conualles, amniculorum murmure latas, si deniq; venatio te capiat atque delectet, statim, vbi deserueris oppidum, passim ceruorum, & rupicaprarum greges in montium passim iugis, in nemoribus atque campis venantibus occurrunt, qui canum latratu & indagantium sagacitate turbati, opimam, iucundamque insectantibus prædam suppeditant. Cumque vniuersus hic comitatus, in ipsis ferè alpibus inter Bauariam & Italiam consistat, stupendæ altitudinis hæc vitiferos, illic siluosos montes, & inaccessa hominibus iuga, perpetua niue candentia habet. Quinetiam argenti fodinis hic comitatus, in primis apud oppidum *Schwarz* adeo diues est, vt non modo ducatu, valde opulento, præferri, sed etiam regno comparari posse videatur. Nam vti Cuspinianus in sua Austrasia auctor est, pendet suo principi quotannis ordinariè trecentum millium aureorum nummum. Insuper, est & in eo æris metallum omnium præstantissimum, cum vix alibi adeo ductile reperiatur. Vix verbis exprimi potest, quanta sit huius loci, cum amoenitas, tum fertilitatis. Videtur siquidem benignissima tellus mater, hunc sibi potissimum delegisse locum, in quem omnium præstantissima dona, quæ terræ ex se viscera gignere solent, largissimè contulit. Quamobrem non immerito Tirolensis comitatus domini, Oenipontem oppidum inclitam sibi sedem delegerunt, quo sit, vt passim ædes viuo ex lapide constructas tanto artificio, decore ac sumptu ostendet, vt stuporem potius, quam admirationem spectantibus cieant. Prætorium magna ex parte deauratum, ex iuxta, domus laminis argenteis contexta, magna admiratione spectantium videtur, à Maximiliano Cæsare ædificata. Qui plurimum huius oppidi venustate illectus, secundas, cum Maria, Ducis Mediolanensis filia, nuptias, splendidissimè toto mense ibidem celebravit. Iam enim Sigismundus Archidux Austriæ, Maximilianum hæredem suarum prouinciarum instituit. Priusquam enim Fridericus Imperator ex imperio, in quo quinque annis semper cum octingentis equitibus oberrabat, dum Matthias Hungariæ Rex Austriam euasat ac populatur, Oenipontum rediret, Archidux Sigismundus, Alberto Bauarorum Duci filiam Friderici Kunigundim vxorem collocauerat, in scio & inuito patre, Comitatumque Tyrolis cum adiacentibus superioris Austriæ regionibus, promiserat, quod Fridericus ægerrimè tulit, coëgitque Sigismundum, vt omnia in publica diætā reuocaret, cum non liceat alicui Austriæ Archiduci, vendere dominia sua, vel alienare alteri extraneo, ob id Sigismundus pietate motus in Maximilianum, cum videret hunc suis inuisum, sponte omnes suas terras (viuente adhuc Friderico Imperatore, qui nullum ducatum durus pater filio dare voluit) illi donauit, reseruatis sibi, vnde viuere posset, redditibus ac censibus. Sed vix biennio superuixit: Sigismundus enim post Fridericum, mortem obiit. Anno nostræ redemptionis M.CCCC.XCVII. relicta omni sua hæreditate Maximiliano Regi. Itaque curiam ex Principibus tunc habuit, qualem ætas nostra, neque vidit, neque videbit. Plurimum etiam Imperator Maximilianus Oenopontis, vicinisque in locis venationi indulgit, adeo, vt sæpius maximis obiectus periculis, dum in altissimis rupibus, capreas, quas alpinas, siue, rupicapras, nancupant, sectaretur, de ipsius vita dubitatum sit, qua de re euidentissimum hoc tempore indicium in rupe inaccessa, secundo, ab Oeniponte lapide, iuxta oppidum *Cyrl*, apparet, constituto ibidem, æternæ memoriæ tanti periculi conseruandæ gratia, crucis signo. Quemadmodum Maximilianus ipse poetico, de diuersis suis periculis edito opere, gentili lingua conscripto, testatur, Cui, *Fewerdant* / indidit nomen Fingens, inuidiam. & curiositatem quasi personas quasdam comicas, quas ratione ac prudentia sua vitauerit, viceritque, & prostrauerit, vt olim Hercules, qui relicta voluptate, per saxa, per ignes laborem est consecutus.